

BLIK

Časopis dětí Základní školy a Gymnázia ve Vodňanech

Uvnitř tohoto vydání:

Vážení čtenáři Bliku,

po delší odmlce způsobené distanční výukou se vám opět hlásíme. Vzhledem k tomu, že se nemůžeme již dlouhou dobu setkávat ve škole, rozhodli jsme se časopis změnit a zjednodušit. Chtěli bychom, abyste byli informováni, co se ve škole děje, i když do ní nemůžete chodit. Pro-

běhly nějaké soutěže online, vytváříte krásné výtvarné výrobky a obrázky, píšete povídky, básničky a úvahy. To všechno je moc fajn, a tak bychom se o to s vámi chtěli podělit na stránkách Bliku. Snad vás potěšíme, pobavíme nebo poučíme. Za celou redakci všem přeje-

me hodně zdraví, prožijte pěkné Velikonoce a užijte si velikonoční prázdniny. Určitě se brzy zase ozveme, možná se s některými z vás již uvidíme i ve školních lavicích.

Jana Vršecká

Pokus	2
Ti lidé	3
Rozhovor s lite-	4
Rozhovor s lite-	5
Žirafa při úplň-	6
Zapeklitá zvířata	7
Únorový běh	8
Matematický	9
Komiks	10
Jaro se blíží	11
Trendy současné	12
Léčivé byliny	13
Stromy	14
Moje oblíbené	15
Redakce	16

Probouzení života ze semínek řeřichy ve 4. C

Začátek pokusu:

Den 25.2.2021 v 16h jsem si vzala skleněnou misku, do které jsem dala asi 2cm země. Pak jsem na zem nasypala z pytlíku semínka řeřichy a rozprašovačem zalila. Misku jsem dala na svůj parapet v mém pokoji k oknu. Večer jsem před spaním ještě znovu rozprašovačem zalila, protože zem byla suchá. Mám pod oknem topení.

Den 26.2.2021 ráno zase zalévám. Odpoledne i večer zalévám rozprašovačem a zdá se, že už jsou vidět malé bílé takové jako vlásky. Nejdřív jsem si myslela, že to budou žížalky, ale mamka říkala, že to

jsou už kořínky.

Den 27.2.2021 zalévám 3x denně a už se objevuje víc bílých kořínků a na zelenalé klíčky.

Den 28.2.2021 zalévám 3x denně, zelená se to čím dál víc a jsou vidět stonky rostliny.

Den 1.3.2021 zalévám 3x denně, zelené rostliny mají už nahoře vidět lístečky a točí se za světlem, jsou nakloněné, jako když se koukají z okna ven.

Den 2.3. 2021 zalévám 3x denně, misku jsem otočila a za chvíli se zase stonky natáčely za světlem. Krásně mi to roste .

Den 3.3. 2021 ráno jsem si šla větrat, otevřela jsem okno na ventilačku. V

pokoji bylo velké teplo a ventilačka nezabrala. Před online hodinou jsem rychle chtěla vyvětrat, protože mi bylo horko. Otevřela jsem narychlo okno dokořán a v tom spěchu letěla celá miska na zem, letěla rovnou na koberec.

Takže tím můj pokus skončil, protože řeřicha je celá na zemi, placatá a zasypaná zemí. **Ach jo, to jsem tomu dala!**

Miska se naštěstí nerozbila, zem jsem sebrala a snažila se vyluxovat vysavačem.

Mamka ještě odpoledne douklidila trochu koberec, utřela topení, umyla misku a vyčistila vysavač od země.

S. Dolejší

Jan Krbeček, 9. C: Ti lidé!

Ti lidé, kteří bydlí v našem domě, jsou vážně fajn. Jmenuji se Elizabeta a bydlím zde už dva roky. Moje myši rodina je početná. Je nás celkem patnáct a máme se tu výborně. Povím vám svůj příběh. Narodila jsem se před třemi lety v jedné myši díře na poli nedaleko malé vesnice. Měla jsem mnoho sourozenců a naši rodiče se museli hodně snažit, aby nakrmili naše hladové krky. Časem jsem se snažila hledat si potravu sama a moje nedočkavost a touha najít nějakou tu dobrotu mě dohnaly až na samý okraj vesnice. Cítila jsem strach, ale zvědavost byla silnější, a tak jsem se vydala k nejbližšímu domu. Dům nebyl velký, ale působil útulně. Nenapadně jsem vběhla dovnitř a hledala jsem cestu k nějaké dobrůtce. Netrvalo dlouho a mně se podařilo najít škvíru ve dveřích, které vedly přímo do spíže. V tu chvíli jsem byla jako v sedmém nebi. Tolik jídla pohromadě jsem nikdy neviděla. Na

policích voněl pecen čerstvého chleba a mísa tvarohových koláčků. V objemném hrnci ležela kola uzených sýrů, klobásky a párečky. S velkou chutí jsem se pustila do pro mne zatím neznámých pochoutek. Když jsem byla už téměř syta a chystala jsem se k odchodu, uslyšela jsem za sebou kroky. Než jsem se stačila otočit, ucítila jsem na svých zádech bodnutí ostrých drápů. Pochopila jsem, že začíná boj o život. Urputně jsem se snažila vyprostit z kočičího sevření a už to vypadalo, že můj čtyřnohý nepřítel zvítězí a já skončím v jeho útrobách. V tu chvíli se otevřely dveře a do spíže vstoupilo malé děvčátko. Jednou rukou odstrčilo kočku, druhou mě uchopilo a položilo do své drobné dlaně. Ten den začalo velké přátelství mezi mnou a malou Lili. Lili mě nosila všude s sebou a zahrnovala mě množstvím nejrůznějších laskomin. Není divu, že má myši linie vzala brzy za své. Stala se ze mne desetakilová myš domácí.

Byla jsem najednou větší než moje kočičí sousedka, která si na mě v tu ránu přestala troufat a při setkání se mnou se mi raději klidila z očí. Moje boubelaté tělo by patrně dál zvětšovalo svůj objem, kdybych byla nepotkala mladého myšího fešáka z vedlejšího domu. Hned na první pohled se mi zalíbil a já jsem se rozhodla, že on bude ten pravý. Moje snaha zalíbit se mu byla natolik silná, že jsem se rázem pustila do hubnutí. Několik koleček denně kolem domu a tvrdá dieta se mi staly pravidelnou náplní každého dne. Netrvalo dlouho a myši krasavec si mě všiml. Slovo dalo slovo a brzy se z nás stali myši manželé. Nyní si spokojeně žijeme v našem domě, máme spolu třináct dětí a tu nejlepší paničku Lili, jakou si jen domácí zvířátka můžou přát. Celé dny si užíváme spoustu legrace. Jen s tím přejídáním už to nepřeháníme. Chceme být totiž zdravá myši rodina!

Já jsem pan koblížek, nemám ani hřebínek.

Nemám vlasy, nemám mašli, a přesto vím, jak vše patří.

Eli Plundrychová, 4. C

Barbora Valentová, 9. C: Rozhovor s literární postavou

Se kterou svou oblíbenou postavou bych si chtěla popovídat? Já vlastně nevím, nemyslím to v tom smyslu, že bych neměla žádnou postavu. Ale já jich mám až moc, takže netuším, koho upřednostnit.

Abych zvládla všechny, muselo by to být asi hodně horkých čokolád, čajů v kavárnách, spoustu času stráveného na procházkách v přírodě. Jinak řečeno musela bych si najít hodně volného času.

Po dlouhém rozhodování jsem se rozhodla pro Katniss z úspěšné trilogie Hunger games, kterou jsem četla na podzim, kdy vyšla nová kniha z tohoto světa.

•Ahoj Katniss, já jsem Barbora Valentová, čtenářka, která miluje tvůj příběh a tvé počínání v hladových hrách.

•Ahoj Baru, moc mě těší, že se ti líbil můj příběh.

•Mám na tebe pár otázek, i když jsi nám svůj příběh vyprávěla a já mohla skoro až doslova vidět pochody, které se odehrávaly v tvé hlavě.

•Určitě, můžeš se ptát, na co chceš.

•Děkuji, no tak jako první bych se tě chtěla zeptat, zda jsi spoko-

jená s filmovým zpracováním tvého příběhu?

•No, tak abych byla upřímná, se mi moc líbí. I když se do filmu nevešly všechny scény, tak jsem s ním spokojená a všichni herci, kteří měli možnost ztvárnit nějakou postavu, se toho zhostili se vši úctou a neskutečně se vžili do děje, až mi to někdy přišlo neskutečně dobře zahrané a ani bych neřekla, že je to pouze film. A co ty, líbilo se ti zpracování filmu?

•Ano, mně se moc líbí. Zbožňuju to, ale knihu mám radši, protože jsem zjistila, že pokud je kniha psána v ich formě, tak se do filmu nevejde všechno a lidé, kteří nečetli knihu, tak mohou jen tak slepě uvažovat, co se ti děje v hlavě.

•Ano, jsem zastáncem stejné myšlenky.

•Já vím, že mé blízké to už asi omrzelo, ale já ti to musím říci, jako příklad tohoto jevu vždy uvádím, jak jsi v druhém díle na konci, vzala do ruky tu injekční stříkačku. Tak ty ses s ní nechtěla bránit, ty jsi nevěděla, kde jsi a myslela sis, že jsi v letounu Kapitolu. Proto jsi vzala to jediné, co jsi našla, a vydala ses zabít Peetu, aby ho nemučili. Tato myšlenka se poté opakuje i ve třetím díle. Ale pravda je taková, že ve filmu je tato situace trochu překroucená a diváci jsou nuceni si myslet, že sis ji vzala pro svou ochranu.

•Jak tak nad tím přemýšlím, máš naprostou pravdu.

•Mohu se ještě na něco zeptat ?

•Ale určitě, proto jsem taky tady.

•Dobře, ty jsi na začátku brala výhru jako to nejlepší řešení, ale to není pravda.

•Ano není to pravda, ze začátku jsem výhru brala jako to nejlepší řešení, jelikož jsem se musela vrátit domů a starat se o matku a sestru, kvůli které jsem se také přihlásila. Ale postupem času jsem zjistila, že výhra byla tou největší prohrou mého života. I když, kdyby se to nestalo tak, jak se to stalo, nepokračovalo by to tím způsobem a Kapitol by nepadl.

•Ano, musím s tebou zase souhlasit.

•Smím se pro změnu na něco zeptat jí tebe?

•Určitě.

•Byla nějaké situace, která tě úplně dostala?

•Ano, takových situací bylo opravdu mnoho. Například když ses probudila a oni ti řekli, že Hurikán s jednotkou jeli pro Peetu do Kapitolu. To mě úplně rozložilo, ale to jediné co šlo dělat, bylo obrátit list a číst dál. Další situací bylo, když se vrátili a on se tě pokusil zabít. Nikdy na to nezapomenu. Byla to jedna z nejsilnějších situací. Tedy abych byla přesnější do té doby, než ses po padnutí Kapitolu nevrátila do dvanáctého kraje a ne-

Barbora Valentová: Rozhovor s literární postavou

našla Pryskeřníka. U té scény jsem se rozbřečela a brečela jsem až do konce. Protože jste zaznamenávali lidi do té knihy a já nemohla dělat nic jiného než to celé obrečet.

•Mám na tebe, ještě pár otázek. No tak jako první tu mám, jak jsi vnímala Finnicka?

•On byl velice specifická osoba, když jsem ho začala poznávat osobně, tak to byl můj nepřítel a bojovali jsme v aréně o holý život. Ale poté jsem zjistila, že pod tou rádoby nafoukanou slupkou je skutečný člověk, který si prošel strašnými věcmi. Miloval jednu dívku tak, jak jsem nikoho milovat neviděla. Ale Kapitol jim v tom bránil, ve všem a omezoval všechny.

•Ano, Finnick si prošel hroznými věcmi a stejně tak Annie. Chtěla bych se tě také zeptat, jak jsi vnímala Peetu po návratu z Kapitolu

• Netušila jsem, jak se k němu mám chovat. Nepřipouštěla jsem si, že ho miluju, ale tu osobu, kterou byl předtím, jsem brala ve svém životě jako samozřejmost, myslím tím tu samozřejmost, která je tak jasná jako ta nejjasnější hvězda na nebi. On byl jediný člověk, který mě v té době držel pevně a jistě nad vodou, abych se nepropadla do hlubin a už se nikdy nevynořila nad hladinu.

•Vždy mě dostalo, co ti řekl, jak tě povzbudil. Měl tě moc rád. Asi bych se nedokázala vyrovnat s tím, že by se někdo, koho mám

ráda, na mě díval jako na cizí osobu. On tě podporoval a věřil ti i v těch situacích kdy všichni přestali. Rozervalo by mi to srdce .

•Ano, rvalo mi to srdce, dívat se na něj a vědět, že on je pryč. Vždy jsem to brala jako nesmírnou samozřejmost, že je vedle mě, podporuje mě, ale tím, co mu udělali, změnili i mě. O což jim šlo, ublížit mně. V té době jsem si uvědomila, že on není samozřejmostí.

•Dobrá, tak dál od tohoto tématu. Chtěla bych se tě zeptat ještě na Finnicka. Já vím, že jsme o něm už mluvili, ale zapomněla jsem se na něco zeptat.

•Proč ne, můžeme se k němu vrátit.

•Tak jo, já mám Finnicka moc ráda, on je někým koho tam v té knize prostě potřebuji. Miluju jeho smysl pro humor. A přesně tam odtud pramení má otázka. Skutečně tě jeho poznámky tak vytáčely?

•Upřímně ano, dokázal říct tu nejmiň vhodnou poznámku v tu nejmiň vhodnou situaci.

•Aha, já to brala jako to co tvému příběhu dodává takovou tu třešničku.

•Budiž, jak myslíš, ale když se nad tím tak zamýšlím, chtěla bych ho tady i s těma nejmeně vhodnýma poznámkami.

•Souhlasím s tebou. On byl dokonalý.

•Ano, to byl. Máš na mě ještě nějaké otázky?

•Nemám na tebe už žádnou otázku, ale chtěla bych ti něco říci. Možná to bude delší, ale musím ti to říct celé.

•Dobře, povídej,

•Vím, čím vším sis musela projít, a soucítím s tebou a vždy budu. Nikdy na to nezapomeň. Jsi mou velikou hrdinkou, protože to jak ses zachovala, беру jako to největší hrdinství. Po dočtení celého tvého příběhu, který mi trval tak 12 dní, jsem se cítila moc smutně, protože se mi z tvého příběhu nechtělo odejít. Jsem moc ráda, že jsem si tvůj příběh mohla přečíst a doporučuji ho všude, kudy chodím (doslova) .

•Jsem moc ráda, že se ti můj příběh líbil. Přejí ti spoustu úspěchů. A kdybys měla volné odpoledne, ráda stavím jen tak na pokec. Čas strávený s tebou je moc fajn, tak to můžeme někdy zopakovat.

•Tak jsem si to moc užila. A určitě se někdy zase stav.

•Dobře, tak se měj pěkně a užij si nadcházející víkend.

•Děkuji, a ty hlavně nezapomeň všechny pozdravovat.

Linda Novotná, 9. C: Žirafa při úplňku

Kdybych mohl zastavit čas, udělal bych to právě teď. Mám před sebou snad ten nejkrásnější pohled na světě. Sedím **při úplňku** na korbě mého terénního auta a dívám se na siluetu nádherné **žirafy**, která jde lадným, houpavým krokem směrem k vysokému stromu. Když se při-

blíží k místu hodování, něžně skloní hlavu. Její dlouhý krk vytvoří oblouk, vypadající jako most, po němž by mohly hvězdy sklouznout rovnou na zem jako po klouzačce. Modravý měsíc jim svítí na cestu.

Dívám se dalekohledem na tu krásu. V detailu sleduji, jak

žirafa pomalu okusuje větvičky. Jak slastně přivírá oči a její dlouhé řasy vrhají stín na větev stromu. Nějakou chvíli si to užívám, ale vím, že to jednou skončí. Krása je pomíjivá. Musíme si ji užít v danou chvíli. Užívejte si jí a buďte všímaví. Krása je všude kolem nás.

Prázdné krabičky od vajíček mají mnohostranné využití. Žáci 4. C je během distanční výuky použili při tvoření svých portrétů. Posuďte sami, jak se jim výrobky povedly. A možná, že v nich i nějakého žáka poznáte...

Tereza Vavrušková, 9. C: Zapeklitá zvířata

Ti lidé, co si mě koupili, si museli říkat, co jsem to za kočku, když jsem alergická na ostatní kočky. Zatím mi nedali žádné jméno. Jsem u nich totiž pouze chvíli. Ale hned, když zjistili, že jsem alergická na další kočky věděli, že mě chtějí. Že chtějí speciální kočku.

Má maminka se toulá někde po městě. Nemohla jsem být s ní. A tak jsem od ní odešla. Byla jsem zraněná. Snažila jsem se utéct před psem, ale nevyšlo mi to. A poté mě našli nějakí lidé,

kteří mě odnesli na nějaké zvláštní místo. Nevím, jak tomu místu říkají, ale ošetřila mě tam jedna hodná paní. A pak jsem skončila v nějaké kleci. Chtěla jsem se vrátit k té paní, která mě ošetřila, ale z té klece jsem se nemohla dostat. A když zjistili, že mám alergii na ostatní kočky, tak mě přesunuli dál od všech koček.

Když si mě má nová rodina vybrala, nevěděla jsem, jestli mám být šťastná. Co kdyby mě také zavřeli do klece? Ale ukázalo se, že jsou to hodní lidé. Krmí

mě a pečují o mě. I jejich pes je hodný.

Celý den ležím v mém vyhřátém pelíšku, ale také si hraji s dětmi. Vždy mi ukazují nějaké světélko a já za ním běhám. Poté jsem ale unavená, takže si vždy lehnu na zem a odpočívám. V noci mě pouští k sobě do postele, a tak se k nim přitulím a spím.

Jsem ráda, že si mě vybrala tato rodina. A teď už pouze čekám na jméno.

1. C: Jarní květiny

Dominik Sklář, 1.C : : Jarní výdoba

Koblížku, koblížku, já tě sním....

Únorový běh

V rámci předmětu Tělesná výchova proběhla na 2. stupni ZŠ Bavorovská výzva s názvem **Únorový běh**. Část učitelského sboru uběhla za měsíc leden dohromady 200 kilometrů, načež vyzvala naše žáky, aby dohromady jako celá třída uběhli co nejvíce.

Žáci k tomu přistoupili velmi zodpovědně a posílali fotky z chytrých hodinek či běžec-

kých aplikací s jejich dosaženými kilometry.

Výsledky ÚNOROVÉHO BĚHU:

1. místo: **6.C – 279,31 km**
2. místo: **9.C – 147,97 km**
3. místo: **6.D – 73,71 km**

Matematický klokan

Na naší škole je Matematický klokan již tradiční soutěží. Letošní ročník se nemohl uskutečnit ve škole, a tak proběhl online. Žáci se v průběhu týdne dobrovolně hlásili svým vyučujícím matematiky a v pátek 19.3. jim bylo zasláno zadání. Po skončení soutěže, odeslali svou kartu odpovědí a učitelé po rychlé opravě sestavili konečné pořadí.

Cvrček

Markéta
Klicnarová – 3.B – 51 bodů

Benjamin

Antonín Stuchlík - I.NG - 97 bodů
Jaroslav Pekař - 6.A - 96 bodů
Jakub Klicnar - 7.B – 95 bodů

Kadet

Josefína Grabicová - 8.C - 93 bodů
Pavla Stluková - III.NG - 70

bodů

Barbora Borovková - IV.NG
– 68 bodů

Junior

Jan Tlapa - 2.VG - 55 bodů
Denisa Velková - 2.VG - 54 bodů
Jakub Průcha - 2.VG - 52 bodů

Student

Michaela Kutá - 4.VG - 75 bodů
Daniel Lučivňák - 4.VG - 55 bodů
Antonie Hynek - 3.VG - 47 bodů

Dekoraci vytvořil A. Hron, 4. D

V. Zochová, 4. C : Komiks

V. Zochová

Jaro se blíží, Velikonoce jsou za dveřmi

Tvořili žáci 4. C

L. Bláha, S. Dolejší, V. Zochová

Jiří Novotný, 6. D: Trendy současné kuchyně

Trendy v kuchyni se každý rok mění. Vždy přijde něco nového. Někdy se trendy vrací. Někdy se dostávají do popředí i znovuobjevené produkty.

V poslední době je to například špalda, quinoa, mořská řasa nebo kadeřávek.

Lidé se i snaží stravovat

se zdravěji. Od lepku se ubírají směrem k rýžovým nudlím nebo kukuřičným těstovinám. Mění se i oblíbenost

cizokrajných kuchyní. Hodně v oblibě bývá kuchyně italská, indická, asijská nebo thajská.

Jinou cestou se ubírají např. lidé, kteří se snaží dodržovat různé diety. Jedná se o vegetariány či vegany. Nebo se snaží jíst více čerstvé zeleniny, bylinky, které si doma sami vypěstují.

<https://www.vyzivovy-poradce.com/recepty/ostatni/kvasena-zelenina-pickles/>

<http://www.uherske-hradiste.cz/akce/115887/>

<https://www.jakvkuchyni.cz/design-food-2-dil-jak-prezentovat-jidlo-na-taliri/#gallery-5>

Elen Kiewegová: Léčivé bylinky na jaře

1. Prvosenka jarní - neboli lidově petrklíč je skvělým přípravkem na péči o dýchací orgány

2. Podběl lékařský- má malé žluté lístky a pomáhá při dýchacích potížích.

3. Měsíček lékařský- měsíček lékařský se používá nejčastěji při kožních problémech.

4. Kopřiva- list kopřivy obsahuje spoustu antihistaminik, která pomáhají při léčbě jarních alergií

5. Pampeliška- kořen pampelišky je neuvěřitelný, kdy se používá pro detoxikaci jater a žlučníku.

6. Třezalka tečkovaná - je známá pro svou schopnost účinně léčit příznaky mírné deprese.

7. Řebříček - je vynikající pro léčbu chřipky a horečky.

8. Popenec břechtanovitý - má dezinfekční a močopudné účinky, čímž je ideální pro

ty, kteří mají sníženou žaludeční kyselost.

9. Bršlice kozí noha - obsahuje velké množství látek, které pomáhají rozpouštět a vylučovat soli z ledvin.

Leontýna Bednaříková, 4. D: Jarní zprávy

Z teplých krajů čáp už ví, kdy k nám zase přiletí.

Letí první za sluníčkem, za tím zlatavým míčkem.

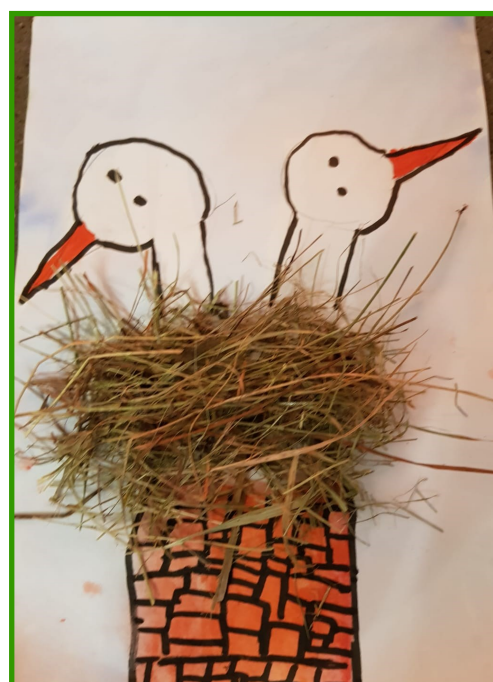
Letí, zprávu mu předá a slunce tak už ví, že na nebe jít má.

Pak to řekne paní trávě, která vystrkuje hlavu právě.

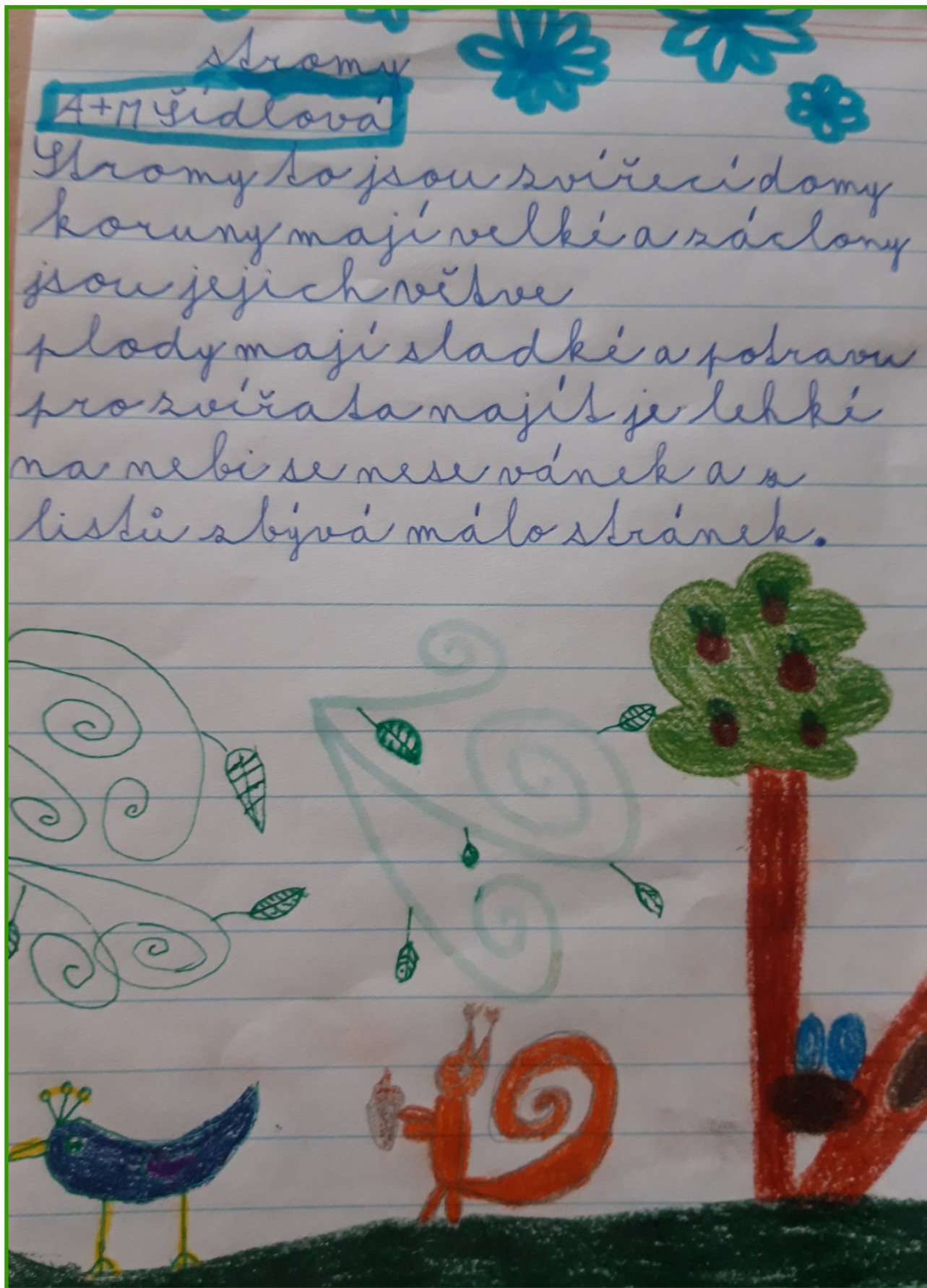
Tráva pak popožene sněženky a bledule a to je první jarní cedule.

Na ceduli je tam psáno: Lidi, už je jaro.

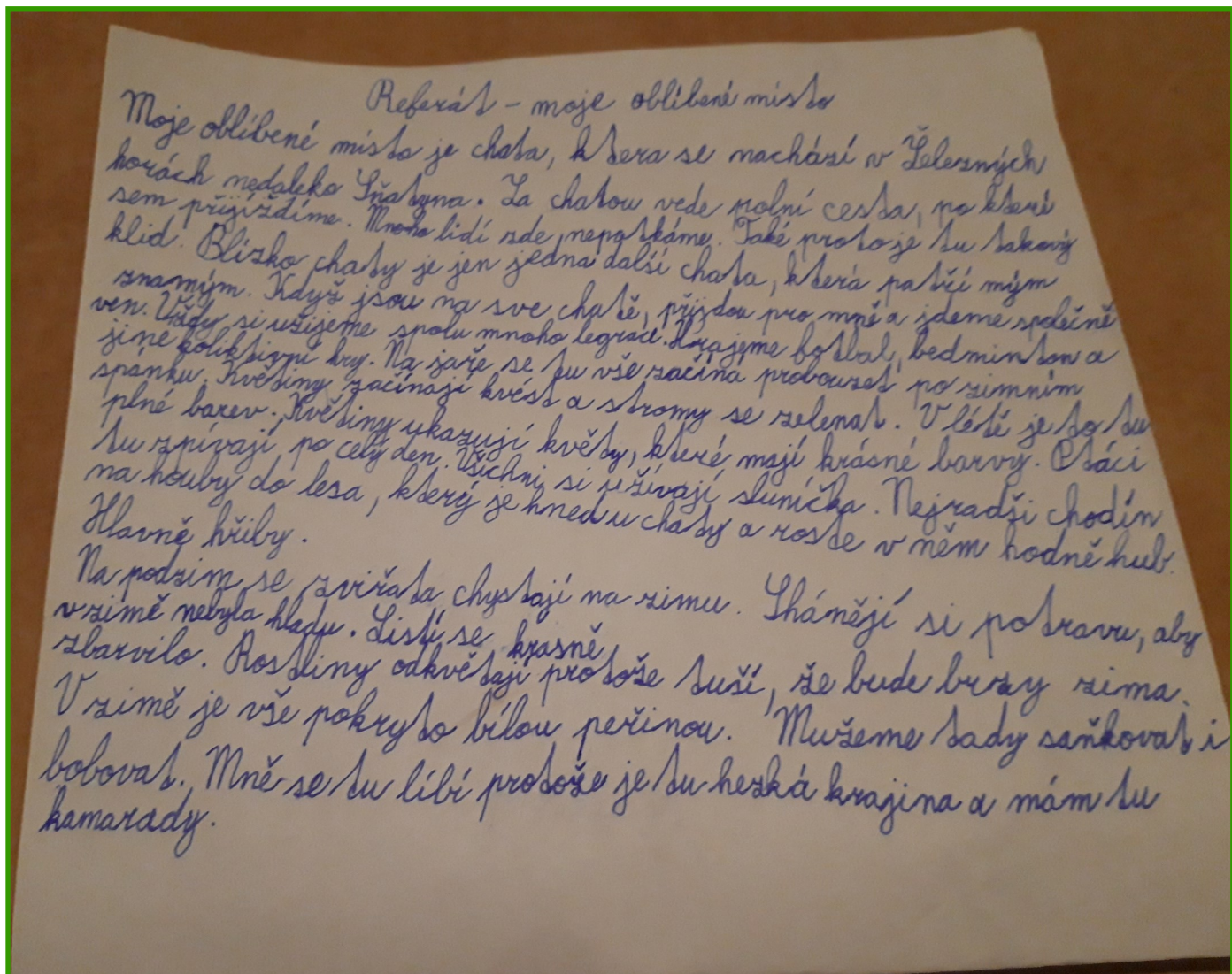
Pak už ptáci zpívají, příroda se probouzí a všichni se radují.

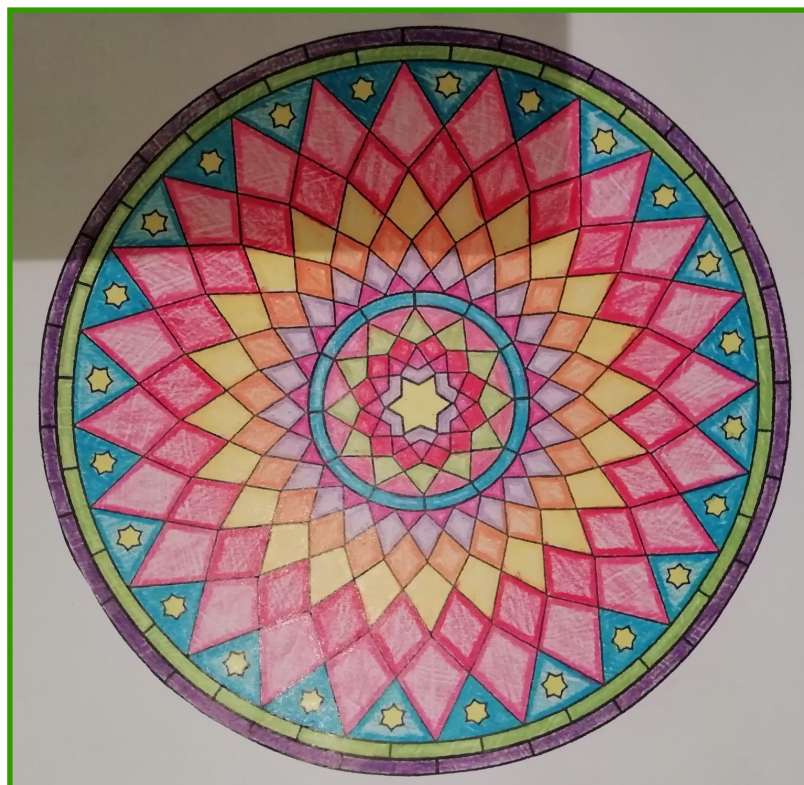
Anna Magdaléna + Marie Šídlový, 4. C: Stromy

Kristýna Nykyforuk, 4. C: Moje oblíbené místo

Ema Kostěncová

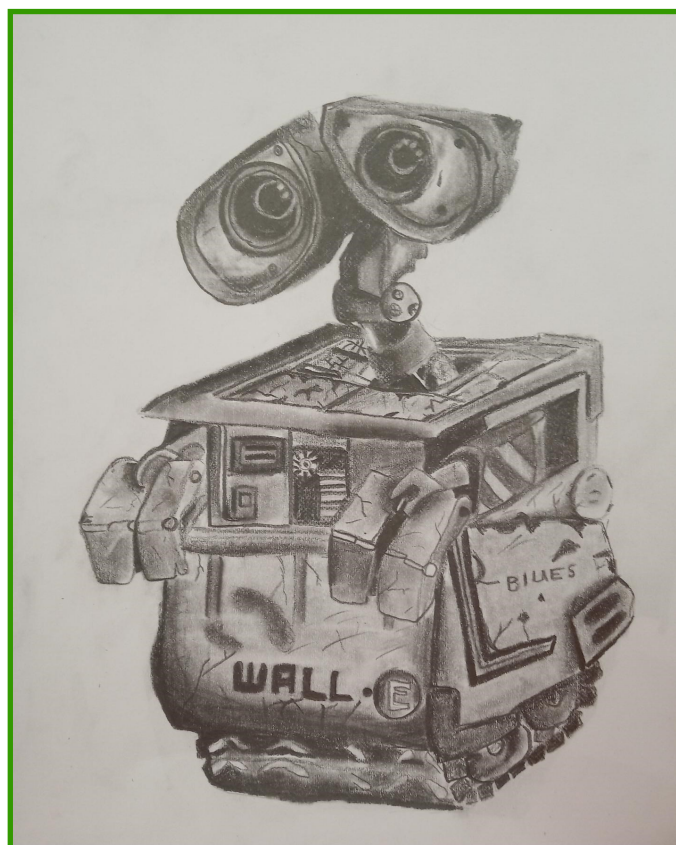

Aneta Mrázová, 7. D: Manda-

Tomislav Lenk, 4. C

Naše redakce a spolupracovníci:

Jana Vršecká
Linda Novotná
Barbora Valentová
Jan Krbeček
Dana Petrášová
Třída 4. C
Jana Kalianková
Jana Kovářová
Jitka Polívková
Lukáš Filip
Zuzana Libíčová
Radka Rudovská

Aneta Drábová, 7. C: Robot